

[Wihjelm.]

tivitet, at man bare kan tale om „fornuftige“ kvotaordninger i al almindelighed, og derfor må vi undlade at stemme for DKPs dagsordensforslag.

Tange (FP):

Jeg er ikke enig med fiskeriministeren i den måde, han fortolker saltvandsfiskeriloven på. Det, det drejer sig om, er, at den bekendtgørelse, der hedder „Bekendtgørelse om fredning af sild i Nordsøen og Skagerrak“, i virkeligheden ikke er en bekendtgørelse om fredning, det er simpelt hen en bekendtgørelse om kvotaordninger, en bekendtgørelse, der skulle udstedes i henhold til loven om internationale aftaler om fiskeri.

Jeg forstod på fiskeriministeren, at fiskeriministeren var enig med mig i, at saltvandsfiskeriloven alene omfatter det danske fiskeriterritorium. Så vidt jeg kan se, må det betyde, at de danske fiskere kan fiske uden for det danske fisketerritorium og så blot landsætte fiskene andre steder. På den anden side betyder det også, at fremmede fiskere, hvis der er tale om en fredning i henhold til saltvandsfiskeriloven, ikke kan landsætte sild i Danmark under fredningsperioden. Saltvandsfiskeriloven sonderer ikke mellem danske og udenlandske fiskere, det er generelle bestemmelser, hvor fiskeriministeren ikke har bemyndigelse til at gøre forskel på danske og udenlandske fiskere. Jeg vil meget gerne høre, om fiskeriministeren her fra denne talerstol kan give mig ret i, at de danske fiskere har ret til at fange sild uden for 12 sømil, når bare de ilandsætter dem i fremmede havne, lige så vel som jeg gerne vil have meddelelse om, at udenlandske fiskere, så længe fredningen varer, ikke må ilandsætte sild her i landet. Det må i hvert fald være konsekvensen af det, fiskeriministeren oplyste her fra folketingets talerstol, hvis han vil påberåbe sig saltvandsfiskerilovens § 20, stk. 4, og § 22.

I øvrigt mener jeg stadig væk, at det simpelt hen er falsk varebetegnelse, når man kalder det „Bekendtgørelse om fredning af sild i Nordsøen og Skagerrak.“ Det er simpelt hen en lov om kvotaordninger, og det er en bekendtgørelse, man formentlig har været nødt til at udstede, når man ønskede

én i henhold til saltvandsfiskeriloven, fordi man ikke accepterede henstillingen fra kommissionen i London. Der nægtede man jo at acceptere de kvoter, man fik med hensyn til sild, og så har man altså sidenhen for at lave nogle andre kvoter for fiskerne henvist til saltvandsfiskeriloven. For mig er det helt oplagt, at det er en forkert og urigtig måde at gøre det på. Fiskeriministeren har ikke haft bemyndigelse efter saltvandsfiskeriloven til at udstede denne bekendtgørelse.

Johan Nielsen (S):

Det kunne være, at nogle undrede sig over, at jeg ikke lod min røst høre i denne debat. Jeg er valgt i den del af kongeriget, hvor fiskeriet ikke blot er et tilfældigt erhverv, men hvor det betyder „to be or not to be“. Når jeg ikke har gjort det før, skønt vi har stærke relationer sammen med Syddanmark, hvad fiskeri angår, så er det, fordi — og lad mig understrege det her så stærkt, jeg kan — jeg mener, at det, der skal siges om de færøske fiskeriproblemer, det skal siges i det færøske lagting, og den afgørelse, der skal tages, den skal tages i lagtinget sammen med landsstyret og eventuelt sammen med fiskeriministeriet. Det er derfor, jeg har afholdt mig fra at sige noget.

Men eftersom jeg er kommet herop, lad mig så lige komme med et par hjertesuk. For det første vil jeg meget, meget stærkt tilslutte mig det, der er sagt om det grønlandske fiskeri. Det kan jeg sige som repræsentant for Færøerne, og her tænker jeg også på danske fiskere, for jeg regner med, at når og hvis det grønlandske søterritorium bliver udvidet, så vil danske fiskere kunne få rettigheder deroppe. Færøske fiskere har i hvert tilfælde historiske rettigheder, skulle jeg mene, fordi det er dem, der er pionererne, i hvert tilfælde med hensyn til den nuværende form for rejefiskeri. Jeg vil understrege det, som er blevet nævnt, at det grønlandske fiskeri er i allerstørste fare. Der skal gøres noget, og det skal gøres nu.

Lige et hjertesuk til. Denne debat har gjort mig bedrøvet. Da jeg kom herind i dette høje ting og mødte hr. Erlendsson, så var jeg forudindtaget for ham; det var jeg, fordi vi to har været embedsmænd i den samme by, for øvrigt en fiskerby, og jeg vidste, han var en afholdt mand, en mand,